

DANYI MAGDOLNA VERSEI

HASONLAT

Hiányod úgy vesz körül,
mint túlzásúfolt szobában
a tárgyak, bútorok.
Beléjük ütközöm
mindahányszor,
már lépni sem tudok.
Ülök egy szék támláján,
tulajdon otthonából
kilakoltatott.

MEGKÖZELÍTÉSEK

Már látlak:
a napfényben kifakult,
az esőben szitává lótt
babérlevéllel kezедben
állsz a falnál.
Míg ezt kimondtam,
mérőfölkedek tettem meg.
Nyújtod hideg kezéd.
Még egy lépés
és megérintelek.

GYÖNGYSOR, HIÁNYZÓ SZEMMEL

Jégüvegfaág
hajlik ablakomhoz —
borzadva nézem.

A téli napfény
szivárványszíneiben
gyöngypáncél rügyek.

— — — — —
Gyümölcstelen lesz a nyár.
Mondja a bátyám.

NÁRCISZ

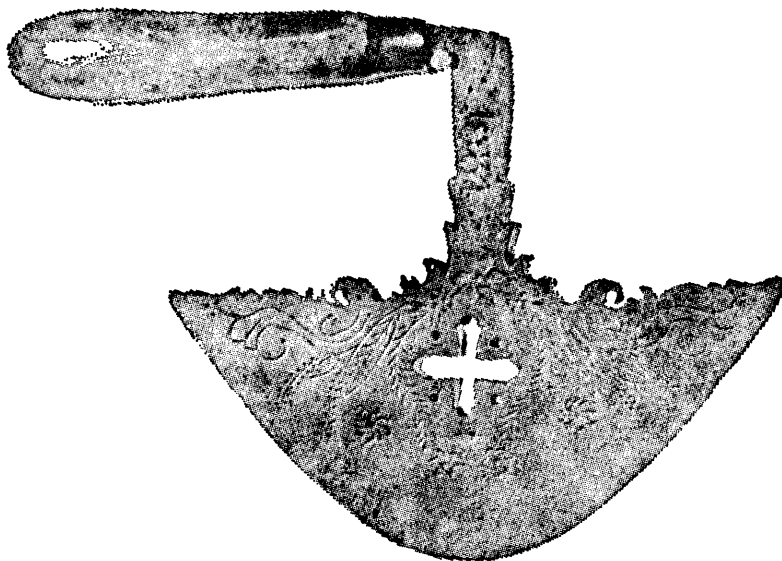
Vérmadarak
zavarják fel a patak vizét.
Állandó félelem
szögez a parthoz,
tart ugrásra készen.
Ha arcom láthatnám,
tüköröd lehetnék,
korod ha ijeszt,
kortalan.

KIS HALOTT TÁJKÉPEK 2.

Meggyíz a nyelvemen,
ostyaként a nyelvemre veszem.
Meggyíz, a meggyíz,
meggyíz a nyelvemen:

Kivakult
júliusvégi koradélután
halálraszántan merülök alá
a homokban, céltalanul
kimeredve, mint a
gyümölcssújtotta fák,
mindig újra és újra
nekilendülve, végképp
elszánva magam.
Ha követni tudsz

e lángnyelű homokban
mezítláb, látod,
testközelben a kert,
az izzadt testvéri táj,
a szélrózsa minden irányából
permetez a fényhalál.

Térszavágó, korácsolt vas, Debrecen környéke, 1881 M: 11 cm